

på den måde kan have misforstået meldingen. Så er der da i sandhed noget, vi kan begynde med at tage af bordet, inden vi kommer til de mange andre ting, som kunne forenkles i forhold til folkeskolen.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder): Skulle vi nu ikke lige tænke lidt på de lærere og de skoler, som har indarbejdet elevplaner allerede, og som har draget nytte af dem, og på de forældre, som er glade for de elevplaner? Og skulle vi ikke også øse af de svenske erfaringer? I Sverige har lærerforeningen støttet indførelsen af elevplaner, og jeg er meget interesseret i at udveksle erfaringer med min svenske kollega, når det gælder disse ting.

Vi prøver os jo frem i hele verden. Det med skriftlighed i kommunikationen mellem lærer, elev og forældre er altså ikke noget, vi har opfundet for et år siden her i Danmark. Det er noget, man arbejder med over hele verden, og den skriftlighed er i nogle lande utrolig omfattende, så det virkelig tager et kvarter pr. elev og måske mere, men det er jo slet ikke det, vi kræver i Danmark.

Kl. 13.35

Her har vi lagt det meget åbent frem. Vi forlanger blot skriftlighed for hver elev, men vi siger ikke hvordan. Der er jo mange måder, det kan gøres på, og jeg glæder mig til, at vi kan udveksle god praksis mellem skoler og også på tværs af grænser.

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes desværre, vi nu igen får et eksempel på folkeskoleflertallets politiske lethed i forhold til de ting, som gennemføres. For det, at man ikke har sagt, hvordan det skal gøres, fritager jo ikke en for forpligtelsen til at forholde sig til, hvordan det kan gøres ordentligt. Og det, at man ikke har sagt, hvordan det skal gøres, berettiger jo ikke en til at sige, at det ikke tager nogen tid.

Jeg synes da, det gør indtryk, når man møder lærere, som siger: O.k., det er der så et flertal der synes vi skal gøre. Vi ville godt nok gerne have evalueret på en anden måde, have gjort tingene på en anderledes måde og forsøgt os i nogle andre retninger, men nu har Folketingets flertal besluttet sig for, at sådan skal vi gøre over det hele. Så vil vi gerne gøre det ordentligt, så vil vi ikke bruge »ingen tid« på det, så vil vi gerne bruge den tid, vi oplever der skal til, for at det faktisk bliver et redskab, som vokser ud af vores faglig-

hed, og ikke bare et bureaukrati, som bliver lagt ned over skolen.

Jeg har meget vanskeligt ved at forstå, at ministeren ikke sætter sig ind i netop den tankegang, at det kan vokse ud af det faglige i stedet for at blive lagt ovenpå fra det politiske flertals side. For det er jo det, der kommer ud af det, hvis man har en ordentlig dialog, og det er givetvis også det, der har været baggrunden de steder, hvor man har gennemført ting i en dialog med de forskellige parter omkring skolen i stedet for bare som en flertalsbeslutning.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder): Hvis høringsparterne havde forlangt, at vi skulle komme med præcise angivelser på, hvordan elevplaner skulle skrives, ville vi have overvejet det, og så ville vi have taget udgangspunkt i de elevplaner, der allerede bruges rundt omkring i landet og i andre lande. Men høringsparterne bad mig bekendt om det modsatte, nemlig at vi ikke gav detaljerede opskrifter på, hvordan det skal gøres, og det vil sige, at der nu er mange måder, det kan gøres på: Det kan gøres bøvlet, det kan gøres mindre bøvlet, det kan gøres elektronisk, det kan gøres i hånden. Jeg glæder mig til, at Skolestyrelsen og Skolerådet finder frem til, hvordan man får mest ud af de kræfter, der bruges på elevplaner.

Selve det, at der skal være skriftlighed, mener jeg er et meget stort fremskridt, og jeg tror, at alle må indstille sig på, at sådan vil det blive ved med at være.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Det var det sidste spørgsmål til undervisningsministeren. Vi siger tak til ministeren for fremmødet og går så over til de spillere, der er anmeldt til skatteministeren. Jeg vil lige for god ordens skyld gentage, at det drejer sig om hr. Poul Erik Christensen, hr. Mikkel Dencker, hr. John Dyrby Paulsen og hr. Poul Henrik Hedeboe.

Spm. nr. US 104

Poul Erik Christensen (RV):

I den forgangne uge har det i pressen været offentligt, at man nu kan gøre op, hvad provenutabet har været på sammenlægningen af skatteforvaltningerne til SKAT. Summen indtil videre viser sig at være 3 mia. kr., og jeg vil spørge